

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΩΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΦΥΛΗΣ

«Ενοριακή Έστια Εικονογραφίας»

ΕΙΚΟΝΟΛΟΓΙΚΗ

Εργαστη-
ριακές

Σημει-
ώσεις

ΣΥΜΒΟΛΗ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ • ΔΙΑΝΟΜΗ ΔΩΡΕΑΝ

Λεωφ. Φυλής 18, Δημοτική Ένότης Φυλής
Αριθμός τεύχους 40

Ίούνιος - Αύγουστος 2024

Ἡ θαυματουργή Εἰκόνα τῆς Παναγίας τοῦ Κύκκου

Κέντρο ἀναφορᾶς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου, στὸ κέντρο τῆς πολύπαθης Κύπρου μας, εἶναι ἡ Ἱερὴ Εἰκόνα τῆς Παναγίας μας. Σύμφωνα μὲ ἰσχυρὴ παράδοση ἀποτελεῖ ἔργο τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ, ὁ ὁποῖος τὴν ἀγιογράφησε, ἔχοντας ὡς πρότυπο τὴν ἴδια τὴν Κυρία Θεοτόκο!...

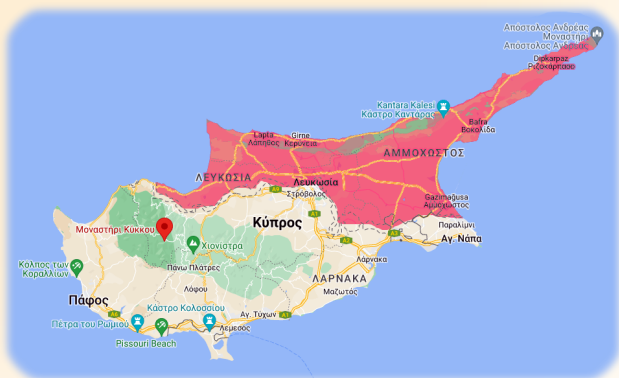
Ἡ ἁγία Εἰκόνα εἶναι φημισμένη καὶ ἀπολαμβάνει μεγάλο σεβασμὸ ἀπὸ ὅλο τὸν Ὁρθόδοξο κόσμο. Στὸν Εἰκονογραφικὸ αὐτὸν τύπο, ὡς Παναγία Ἐλεοῦσα, ἱστορεῖται νὰ βα-

στάξει τὸν Κύριο μὲ τὸ δεξιὸ χέρι Της....

Ἡ Εἰκόνα ἔχει ἀργυρόχρυση ἐπικάλυψη, τὸ δὲ ἄνω μέρος τῆς εἶναι σκεπασμένο καὶ ποτὲ δὲν ἀποκαλύπτεται!...

Ἀναφέρεται, πῶς τὸ 1669 ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Γεράσιμος τόλμησε νὰ ἀνασηκώσει τὸ ὕφασμα, τὸ ὁποῖο τὴν καλύπτει, γιὰ νὰ δεῖ τὸ Πρόσωπο τῆς Θεοτόκου, ἀλλὰ τιμωρήθηκε ἀμέσως γιὰ τὴν πράξη του αὐτὴ καὶ μὲ δάκρυα ὑποχρεώθηκε νὰ ζητήσει συγχώρεση...

Ὁ Ρῶσσος Μοναχὸς Βασίλειος Μπάρσκυ, ὁ ὁποῖος ἐπισκέφθηκε τὴν Μονὴ τὸ 1735, γράφει, ὅτι οἱ Μοναχοὶ ἀποκάλυπταν τὴν Εἰκόνα μόνο σὲ περιόδους ἀνομβρίας, ἀφοῦ πρῶτα τὴν μετέφεραν στὴν γειτονικὴ κορυφή, γνωστὴ ὡς Θρονί, ὅπου ἔψαλλαν σχετικὴ Παράκληση. Ὡστόσο, αὐτὸ τὸ ἔκαναν, χωρὶς νὰ ἀτενίζουν τὸ Πρόσωπό Της, τὸ ὁποῖο στρεφόταν πρὸς τὸν οὐρανὸ!... ▣

■ Ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῆς εἰσβολῆς καὶ κατοχῆς τῆς Κύπρου (20 Ἰουλίου 1974)

15.000 ἀγνοούμενες Εἰκόνες στὴν Κύπρο

Σὲ πλήρη μουσουλμανοποίηση τῶν κατεχομένων, προχωρεῖ τὸ κατοχικὸ καθεστῶς, μὲ κατασκευὴ νέων τζαμιῶν, ποὺ φυτρώνουν σὰν μανιτάρια.

Οἱ πανύψηλοι μιναρέδες καὶ τὰ μισοφέγγαρα ξεπροβάλλουν ἀπὸ παντοῦ καὶ τὰ συνεργεῖα ἐργάζονται πυρετωδῶς.

Τὸ «ΣΙΓΜΑ» κατέγραψε εἰκόνες ἀπὸ τὰ ἀνεγειρόμενα Τζαμιά στὶς κατεχόμενες περιοχές μας.

Ἡ ἔρευνα τοῦ Σταθμοῦ μας καταδεικνύει, ὅτι τὰ τελευταῖα 17 χρόνια στὰ κατεχόμενα κτίστηκαν 46 νέα τζαμιά, ἐνῶ ἀπὸ τὸ 1974 ἀνεγέρθηκαν 15 νέα σχολεῖα.

Ὅσες Ἐκκλησίες δὲν μετατράπηκαν σὲ στάβλους, σὲ νυχτερινὰ κέντρα καὶ ἀποθήκες, ἔγιναν μουσουλμανικοὶ χῶροι λατρείας καὶ 82 Ἐκκλησίες λειτουργοῦν ὡς τεμένη. **Οἱ** περισσότερες βρίσκονται στὴν ἐπαρχία Ἀμμοχώστου.

Περισσότερες ἀπὸ 500 Ἑλληνορθόδοξες Ἐκκλησίες καὶ Ἐωκλήσια καθὼς καὶ 17 Μοναστήρια ἔχουν λεηλατηθεῖ καὶ σὲ ὀρισμένες περιπτώσεις κατεδαφιστεῖ.

Συγκεκριμένα:

- 133 Ἐκκλησίες, Ξωκλήσια καὶ Μοναστήρια ἔχουν βεβηλωθεῖ,
- 77 Ἐκκλησίες μετατράπηκαν σὲ τζαμιά,
- 28 χρησιμοποιοῦνται ἀπὸ τὸν τουρκικὸ στρατὸ ὡς ἀποθήκες, κοιτῶνες ἢ νοσοκομεῖα.
- 13 χρησιμοποιοῦνται ὡς ἀχυρῶνες.

Παραμένει ἄγνωστο ποὺ βρίσκονται τὰ ἐκκλησιαστικὰ κειμήλια τῶν Ναῶν, περιλαμβανομένων ἄνω τῶν 15.000 φορητῶν Εἰκόνων.

Περισσότερα ἀπὸ 60.000 ἀρχαῖα ἀντικείμενα ἔχουν παράνομα μεταφερθεῖ σὲ ξένες χῶρες σὲ ὅλο τὸν κόσμο ἀπὸ τὸ 1974.

Τὸ «ΣΙΓΜΑ» κατέγραψε εἰκόνες ἀπὸ τὸς πυρετώδεις ἐργασίες στὸ Τζαμὶ ποὺ δεσπάζει κοντὰ στὴν Περιοχὴ Μιᾶς Μηλιάς, τὸ ὁποῖο εἶναι σχεδὸν ἔτοιμο νὰ ὑποδεχθεῖ τοὺς πρῶτους πιστοὺς Μωαμεθανούς.

Πρόκειται γιὰ γιγαντιαῖο τέμενος, ποὺ ἀρχιτεκτονικὰ ἀποτελεῖ ἓναν συνδυασμὸ μεταξὺ τῆς Ἀγίας Σοφίας καὶ τοῦ Μπλὲ Τζαμιοῦ τῆς Κωνσταντινούπολης, καὶ ἡ ἀνέγερσή του στὴν βόρεια πλευρὰ τοῦ παλιοῦ δρόμου Λευκωσίας - Ἀμμοχώστου, χρηματοδοτήθηκε ἀπὸ διάφορες μουσουλμανικὲς χῶρες.

Ἦδη στὰ κατεχόμενα λειτουργεῖ Σχολὴ Θεολογίας ποὺ φιλοδοξεῖ νὰ προσελκύσει χιλιάδες σπουδαστὲς Μουσουλμάνους ἀπὸ τὴν Μέση Ἀνατολή.

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΚΑΛΛΟΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΑΣ

Φ. Κόντογλου

Ἡ Παναγία μας εἶναι τὸ πνευματικὸ στόλισμα τῆς Ὁρθοδοξίας.

Γιὰ μᾶς τοὺς Ἕλληνες εἶναι ἡ πονεμένη Μητέρα, ἡ Παρηγορήτρια κ' ἡ Προστάτρια, ποὺ μᾶς παραστέκεται σὲ κάθε περίσταση.

Σὲ κάθε μέρος τῆς Ἑλλάδας εἶναι χτισμένες ἀμέτρητες Ἐκκλησιὲς καὶ Μοναστήρια, παλάτια αὐτηγῆς τῆς ταπεινῆς Βασίλισσας, κι' ἓνα σωρὸ ρημοκλήσια, μέσα στὰ βουνά, στοὺς κάμπους καὶ στὰ νησιά, μοσκοβολημένα ἀπὸ τὴν παρθενικὴ καὶ πνευματικὴ εὐωδία Της.

Μέσα στὸ καθένα ἀπ' αὐτὰ βρίσκεται τὸ παλὸ καὶ σεβάσμιο Εἰκόνισμά της μὲ τὸ μελαχροινὸ καὶ χρυσοκέρινο πρόσωπό Της, ποὺ τὸ βρέχουνε ὁλοένα τὰ δάκρυα τοῦ βασανισμένου λαοῦ μας, γιατί δὲν ἔχουμε ἄλλη νὰ μᾶς βοηθήσει, παρεκτὸς ἀπὸ τὴν Παναγία, *«ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν ἁμαρτωλοὶ πρὸς Θεὸν ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν αἰεὶ μεσιτείαν, οἱ κατακαμπτόμενοι ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν»*.

Τὸ κάλλος τῆς Παναγίας δὲν εἶναι κάλλος σαρκικό, ἀλλὰ πνευματικό, γιατί ἐκεῖ ποὺ ὑπάρχει ὁ πόνος κ' ἡ ἀγιότητα, ὑπάρχει μονάχα κάλλος πνευματικό. **Τὸ** σαρκικό κάλλος φέρνει τὴ σαρκικὴ ἑξαψη, ἐνῶ τὸ πνευματικό κάλλος φέρνει κατάνυξη, σεβασμὸ κι' ἀγνὴ ἀγάπη. **Αὐτὸ** τὸ κάλλος ἔχει ἡ Παναγία. **Κι'** αὐτὸ τὸ κάλλος εἶναι ἀποτυπωμένο στὰ ἑλληνικὰ Εἰκόνισμά της ποὺ τὰ κάνανε ἄνθρωποι εὐσεβεῖς, ὅπου νηστεύανε καὶ ψέλνανε καὶ βρισκόντανε σὲ συντριβὴ καρδίας καὶ σὲ πνευματικὴ καθαρότητα. **Στὴν** ὄψη τῆς Παναγίας ἔχει τυπωθεῖ αὐτὸ τὸ μυστικὸ κάλλος ποὺ τραβᾷ σὰν μαγνήτης τίς εὐσεβεῖς ψυχές καὶ τίς ἡσυχάζει καὶ τίς παρηγορᾷ. **Κι'** αὐτὴ ἡ πνευματικὴ εὐωδία εἶναι τὸ λεγόμενο Χαραποιδὸν Πένθος, ποὺ μᾶς χαρίζει ἡ θρησκεία τοῦ Χριστοῦ, ἓνα βότανο ἄγνωστο στοὺς ἀνθρώπους ποὺ δὲν πήγανε κοντὰ σ' αὐτὸν τὸν Καλὸν Ποιμένα. **Τούτη** τὴ χαραποιά λύπη τὴν ἔχουνε ὅλα ὅσα ἔκανε ἡ Ὁρθόδοξη Τέχνη, καὶ τὰ εὐωδιάζει σὰν σμύρνα καὶ σὰν ἀλόη, κἂν εἰκόνισμα εἶναι, κἂν ὕμνωδιά, κἂν ψαλμωδιά, κἂν χειρόγραφο, κἂν ἄμφια, κἂν λόγος, κἂν κίνημα, κἂν εὐλογία, κἂν χαιρετισμός, κἂν μοναστήρι, κἂν κελλί, κἂν σκαλιστὸ ξύλο, κἂν κέντημα, κἂν καντήλι, κἂν ἀναλόγι, κἂν μανουάλι, ὅτι καὶ νᾶναι ἀγιωτικό...

Συνέχεια στὴν σελ. 14

**«Τα παιδιά χρειάζονται τέχνη και ιστορίες
και ποιήματα και μουσική...**

**... όσο χρειάζονται αγάπη και φαγητό
και καθαρό αέρα και παιχνίδι»**

«Children need art and stories and poems and music
as much as they need love and food and fresh air and play»

Ο Φίλιπ Πούλμαν (Philip Pullman) είναι ένας Βρετανός συγγραφέας που έχει τιμηθεί με πολυάριθμα βραβεία. Το παρακάτω κείμενο το έγραψε για τη δέκατη επέτειο του Astrid Lindgren Memorial Award to 2012.

«Τα παιδιά χρειάζονται *τέχνη* και *ιστορίες* και *ποιήματα* και *μουσική* όσο χρειάζονται *αγάπη* και *φαγητό* και *καθαρό αέρα* και *παιχνίδι*. Αν δεν δώσεις σε ένα παιδί τροφή, η ζημιά γίνεται γρήγορα ορατή. Αν δεν αφήσεις ένα παιδί να έχει καθαρό αέρα και παιχνίδι, η ζημιά είναι επίσης ορατή, αλλά όχι τόσο γρήγορα. Αν δεν δώσεις σε ένα παιδί αγάπη, η ζημιά μπορεί να μην είναι φανερή για μερικά χρόνια, αλλά είναι μόνιμη.

Αλλά, αν δεν δώσεις σε ένα παιδί τέχνη και ιστορίες και ποιήματα και μουσική, η ζημιά δεν είναι τόσο εύκολα ορατή. Είναι εκεί όμως. Τα σώματα τους είναι αρκετά υγιή. Μπορούν να τρέξουν και να πηδήξουν και να κολυμπήσουν και να φάνε λαίμαργα και να κάνουν πολύ θόρυβο, όπως έκαναν πάντα τα παιδιά, αλλά κάτι λείπει.

Είναι αλήθεια, ότι μερικοί άνθρωποι μεγαλώνουν χωρίς να συναντήσουν ποτέ κάποιου είδους τέχνη, και είναι απόλυτα ευχαριστημένοι και ζουν καλές και πολύτιμες ζωές, και στων οποίων τα σπίτια δεν υπάρχουν βιβλία, και δεν ενδιαφέρονται πολύ για τις εικόνες, και δεν βρίσκουν κάποιο νόημα στη μουσική. Λοιπόν, αυτό είναι εντάξει. Ξέρω τέτοιους ανθρώπους. Είναι καλοί γείτονες και χρήσιμοι πολίτες.

Όμως, άλλοι άνθρωποι, σε κάποιο στάδιο της παιδικής ή νεανικής τους ηλικίας, ή ακόμη και σε μεγαλύτερη ηλικία, έρχονται αντιμέτωποι με κάτι από ένα είδος που δεν ονειρεύτηκαν ποτέ. Είναι τόσο ξένο σε αυτούς όσο η σκοτεινή πλευρά της σελήνης. Αλλά μία μέρα ακούν μία φωνή στο ραδιόφωνο να διαβάζει ένα ποίημα, ή περνούν από ένα σπίτι με ένα ανοιχτό παράθυρο όπου κάποιος παίζει πιάνο, ή βλέπουν μία αφίσα από έναν συγκεκριμένο πίνακα σε κάποιου τον τοίχο, και τους αγγίζει τόσο πολύ που αισθάνονται ζαλάδα. Τίποτα δεν τους προετοίμασε γι' αυτό.

Ξαφνικά, συνειδητοποιούν ότι είναι γεμάτοι με μία λαχτάρα, παρόλο που δεν είχαν καμία ιδέα πριν ένα λεπτό. Μία λαχτάρα για κάτι τόσο γλυκό και τόσο απολαυστικό που σχεδόν τους πληγώνει. Κλαίνει σχεδόν, αισθάνονται λύπη και χαρά και μόνοι και ευπρόσδεκτοι από αυτήν την εντελώς νέα και παράξενη εμπειρία, και θέλουν απεγνωσμένα να πλησιάσουν το ραδιόφωνο, παραμένουν έξω από το παράθυρο, δεν μπορούν να πάρουν τα μάτια τους από την αφίσα. Το ήθελαν αυτό, το χρειαζόντουσαν όπως ένας πεινασμένος χρειάζεται τροφή, και δεν το ήξεραν. Δεν είχαν ιδέα.»

«Παρουσία - Μαρτυρία»
Περίοδου 2023-2024

Τρεῖς δροσερές
«Εικονολογικές
βραδυές» πλαισίωσαν,
μὲ ιδιαίτερη ἐπιτυχία...

...τὴν ἐφετινὴ
«**Παρουσία-Μαρτυρία**»
Εἰκόνων καὶ Ψηφιδωτῶν
τῆς Ἑστίας μας.

Στὴν διάρκειά τους ἔγιναν ἰσάριθμες σημαντικές Εἰσηγήσεις:

Βραδυνὰ Α΄

Παρασκευή, 5.7.2024

«**Βυζαντινὰ Μνημεῖα
τοῦ Νομοῦ Μεσσηνίας**»
Σοφία-Μαρία Κατῆ-Βερούτη
Ἱστορικός Τέχνης

Βραδυνὰ Β΄

Κυριακὴ, 14.7.2024

«**Ἡ θέσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ
ὀπισθεν τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς**»

Σεβασμ. Μητροπολίτης
Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς
κ. Κυπριανὸς

Βραδυνὰ Γ΄

Κυριακὴ, 21.7.2024

«**Μοναστήρια καὶ Μνημεῖα
τῆς Μακεδονίας μας**»

Γεώργιος καὶ Ἑλένη
Χοροζίδου
Μέλη τῆς «Ε.Ε.Ε.»

Δόξα τῷ Θεῷ, πάντων ἕνεκεν!

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε μια σειρά από τρεις ευχάριστες και δροσερές καλοκαιρινές *Εικονολογικές Βραδυνές*, οι οποίες πλαισίωσαν με μοναδικό τρόπο τη φετινή «Παρουσία-Μαρτυρία» Εικόνων και Ψηφιδωτών της Έ.Ε.Ε..

Οι Βραδυνές αυτές, που έλαβαν χώρα υπό το φως των αστεριών και συνοδεύτηκαν από ισάριθμες εισηγήσεις, πρόσφεραν στους παρευρισκόμενους κυρίως πνευματική εμβάθυνση σε θέματα της Ορθόδοξης Τέχνης.

Η πρώτη Βραδυά αφιερώθηκε στα *βυζαντινά μνημεία του νομού Μεσσηνίας*. Η παρουσίαση επικεντρώθηκε σε μερικά από τα πιο αξιόλογα μνημεία της περιοχής, τα οποία αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι της πολιτιστικής μας κληρονομιάς. Η κα Σοφία-Μαρία Κατή-Βερούτη, ιστορικός τέχνης, ανέλυσε την ιστορική σημασία των μνημείων αυτών, έδωσε δε έμφαση στη συνύπαρξη της τέχνης με τη Χριστιανική Πίστη και την επίδραση της στην τοπική κοινωνία.

Η δεύτερη Βραδυά είχε ως θέμα τη *θέση του Τιμίου Σταυρού όπισθεν της Αγίας Τραπέζης*. Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Κυπριανός ανέπτυξε τη θεολογική και συμβολική σημασία αυτής της θέσης στην Ορθόδοξη Λατρεία, ανατρέχοντας στην Παράδοση και τους κανόνες, οι οποίοι διέπουν την τοποθέτηση του Σταυρού στον ιερό χώρο του Ναού. Με την επίδειξη μιας σειράς εικόνων, που απεικόνιζαν την Αγία Τράπεζα οι παρευρισκόμενοι μπόρεσαν να αντιληφθούν την πνευματική σημασία της θέασης του Τιμίου Σταυρού ακριβώς σ' αυτή τη θέση.

Η τρίτη και τελευταία Βραδυά ήταν αφιερωμένη στα *Μοναστήρια και τα μνημεία της πολύπαθης Μακεδονίας μας*. Η παρουσίαση αυτή ανέδειξε την πλούσια κληρονομιά μιας περιοχής που αποτέλεσε σημαντικό κέντρο της βυζαντινής Τέχνης και Πολιτισμού. Οι μακεδόνες εισηγητές Γεώργιος και Ελένη Χοροζίδου αναφέρθηκαν σε ορισμένα από τα πιο εμβληματικά σεβάσματα της περιοχής, αναλύοντας την αρχιτεκτονική και τις τεχνικές που χρησιμοποιήθηκαν για τη δημιουργία τους.

Οι τρεις αυτές Βραδυνές, γεμάτες από Ορθόδοξες Εικόνες και βαθιά πνευματική καλλιέργεια, αποτέλεσαν ένα πολύτιμο πνευματικό, αλλά και πολιτιστικό γεγονός του φετινού καλοκαιριού! Οι συμμετέχοντες είχαν την ευκαιρία να εμβαθύνουν στη Ορθόδοξη Τέχνη και να ανακαλύψουν τη σύνδεση της με την πνευματικότητα και την πολιτιστική ταυτότητα της χώρας μας. Η επιλογή των θεμάτων και η ποιότητα των παρουσιάσεων, που άφησαν τις καλύτερες εντυπώσεις, δημιούργησαν τις προϋποθέσεις για τη συνέχιση τέτοιων εκδηλώσεων στο μέλλον.

Γ. Χ.

ΣΑΒΒΑΤΟ
16/29 Ιουνίου 2024

**Όχι
στήν**

**Άπο-
στα-
σία!**

**Έμεις τιμήσαμε
τὸ «Σημεῖον τῆς Διαθήκης» καὶ
τὸν Ἅγιο Μεγαλομάρτυρα Δημήτριο!**

**Ἀγιογραφήσαμε ὅλοι μαζί
τὴν Ἁγία Εἰκόνα του
καὶ ψάλαμε ὅλοι μαζί
τὴν Παράκλησή του...**

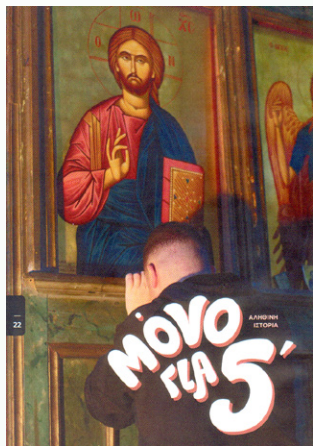

...Άμέτρητα είναι τὰ σεμνόχρωμα εικονίσματά

Της, πού καταστολίζουνε τὶς Ἐκκλησιές μας, ζωγραφισμένα στὸ σανίδι εἴτε στὸν τοῖχο. **Σὲ** κάθε Ὁρθόδοξη Ἐκκλησιὰ στέκεται τὸ εἰκόνισμά της στὸ τέμπλο ἀπὸ τὰ δεξιὰ τῆς ἁγίας Πόρτας. Σὲ ἄλλες εἰκόνες ζωγραφίζεται καὶ μοναχὴ, μὰ στὰ εἰκονίσματα τοῦ τέμπλου κρατᾷ πάντα τὸν Χριστὸ στὴν ἀγκαλιά Της ἀπ' τ' ἄριστερά, σπάνια ἀπ' τὰ δεξιὰ, (τότε λέγεται Δεξιοκρατοῦσα). **Τὸ** κεφάλι Της εἶναι σκεπασμένο σεμνὰ καὶ σοβαρὰ μὲ τὸ μαφόριο, ἓνα φόρεμα φαρδὺ κι' ἱερατικὸ σκούρο βυσσινί, πού πέφτει στὸν ὦμο Της ἀπλόχωρο, ἀφήνοντας νὰ φαίνεται μοναχὰ τὸ μακρουλὸ Πρόσωπό Της καὶ τὰ χέρια Της. **Ἀπὸ** μέσα ἀπὸ τὸ σκέπασμα

φαίνεται μία στενὴ λουρίδα ἀπὸ τὸ δέσιμο τοῦ κεφαλιοῦ της πού σφίγγει τὸ μέτωπό Της καὶ ἀφίνει νὰ φανοῦνε μονάχα οἱ ἄκρες τῶν αὐτιῶν της. **Τὸ** μέτωπό της εἶναι σὰν μελαχροινὸ φίλντισι, ἀγνὸ, ἀπλὸ καὶ κατακάθαρο. **Τὰ** ματόφρυδά Της εἶναι καμαρωτά, ζωηρὰ καὶ μακρυνά, φτάνοντας ἴσαμε κοντὰ στ' αὐτιά Της, τὰ μάτια Της ἀμυγδαλωτά, ἱσκιωμένα, καστανά, βαθειά, σοβαρὰ μὰ γλυκύτατα, μὲ τ' ἀσπράδι καθαρὸ μὰ ἱσκιωμένο. **Τὸ** βλέμμα Της εἶναι μελαγχολικὸ, ἀπλὸ, ἴσιο, ἥσυχο, συμπαθητικὸ, ἀγαπητὸ, θλιμμένο μὰ καὶ μαζὶ χαροποιό, αὐστηρὸ μὰ καὶ μαζὶ συμπονετικὸ, ἀγιώτατο, πνευματικὸ, ἀθῶο, σκεπτικὸ, ἄμωμο, ἐλπιδοφόρο, ὑπομονητικὸ, πρᾶο, σεμνώτατο, μακρυνὰ ἀπὸ κάθε σαρκικὸν λογισμό, καθρέφτισμα μυστικὸ τοῦ παραδείσου, βασιρικὸ καὶ ταπεινὸ, ἀνθρώπινο καὶ θεϊκὸ, ἄκακο, ἀδελφικὸ, εὐγενικὸ, ἐλεγκτικὸ, ἄγρυπνο, γαληνὸ, φιλάνθρωπο, μητρικὸ, παρθενικὸ, δροσερὸ, καυτερὸ γιὰ ὅσους ἔχουνε πονηροὺς λογισμοὺς, τρυφερὸ, διαπεραστικὸ, ἐρευνητικὸ, ἀπροσποίητο, ἡγεμονικὸ, συγκαταβατικὸ, παρακαλεστικὸ, ἀμετασάλευτο. **Ἡ** μύτη Της εἶναι μακρυνὰ καὶ στενὴ, μὲ μέτρο, ἰουδαϊκὴ, ἄσαρκε, μὲ λεπτὰ ρουθούνια, λίγο γυριστὴ, σεμνὴ. **Τὸ** στόμα Της μικρὸ, ντροπαλὸ, φρόνιμο, κλειστὸ, καθαρὸ, ἱσκιωμένο κατὰ τὸ μάγουλο, σὰν νὰ χαμογελᾷ ἐλαφρά. **Τὸ** πηγούνι της γυριστό, σεβαστό, ἀνεπιτήδευτο, ταπεινὸ. **Τὸ** μαγουλὸ της, παρθενικὸ, καθαρὸ, χνουδωτό, εὐωδιασμένο, ντροπαλὸ, χλωμὸ μὲ μίαν ἐλαφρότατη ροδοκοκκινάδα. **Ὁ** λαιμὸς της γυρτὸς ταπεινὰ, σμίγει μὲ τὸ πηγούνι μ' ἓνα ἀπαλὸ ἱσκίασμα πού τὸ λέγανε οἱ παλαιοὶ γλυκασμό. **Τὸ** ὅλο πρόσωπό της εἶναι ἱερατικὸ καὶ θρησκευτικὸ, καὶ μαρτυρᾷ ἀρχαία φυλὴ. **Τὰ** ἄχραντα χέρια της εἶναι μικρά, στενὰ μακροδάχτυλα, λεπτόνυχα. **Μὲ** τὸ ἄριστερό βαστᾷ τὸν Χριστό, καὶ τὸ δεξιὸ τῶχει ἀκουμπισμένο σεμνὰ ἀπάνω στὸ στήθος της, σὲ στάση παρακαλεστικὴ, μὲ τὸ μεγάλο δάχτυλο μακρυνὰ ἀπὸ τ' ἄλλα. **Στὰ** πιὸ ἀρχαῖα εἰκονίσματα αὐτὸ τὸ χερί εἶναι πιὸ ὄρθιο καὶ πιὸ ψηλά, κοντὰ στὸ λαιμό...

...Α' Λυκείου ήταν ο Γιάννης. Φέτος είχε ξεκινήσει τὸ κάπνισμα, καὶ ὄχι μόνον αὐτό. Ξενύχτια μὲ φίλους, ποτὰ καὶ ἄλλα πολλά. Ἐκκλησία δὲν πήγαινε πιά. Οὔτε γιὰ τὸν Θεὸ ἤθελε νὰ ἀκούει. Τί δουλειὰ εἶχε σὲ χριστιανικὴ Κατασκήνωση; Πήγαινε ἀπὸ μικρός. Τώρα βέβαια εἶχε ἀλλάξει, θὰ πήγαιναν ὅμως οἱ φίλοι του καὶ εἶπε νὰ τοὺς ἀκολουθήσει.

Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή ἡ παρουσία του δημιούργησε πρόβλημα. Οἱ συζητήσεις, ἡ ἀδιαφορία του γιὰ ὅτιδήποτε πνευματικὸ ἀναστάτωναν τὴ ζωὴ τῆς Κατασκήνωσης. Ἡ ἀναχώρησή του ἦταν θέμα χρόνου.

Πολλὲς φορές προσπάθησαν οἱ ὑπεύθυνοι νὰ μιλήσουν μαζί του. Μάταια ὅμως. Ὁ Γιάννης ἔμενε ἴδιος καὶ ἀπαράλλαχτος. Μέχρι...

-Πήγαινε λίγο, βρε Γιάννη κι ἐσύ. Γιὰ ὅσο μπορείς. Θὰ δεῖς, δὲν θὰ τὸ μετανοιώσεις.

-Δὲν θέλω, κύριε, βαριέμαι. Καὶ μέσα στὴν νύχτα...

-Καλά, ἐσύ πήγαινε τὸ πρωί. Μόνο γιὰ 5 λεπτά. Τί ἔχεις νὰ χάσεις;

-Καλά. Μόνο γιὰ 5 λεπτά ὅμως. Καὶ ὅποτε θέλω ἐγώ.

-Ἐντάξει. Μόνο γιὰ 5 λεπτά. Ὅποτε θές ἐσύ.

Ἦταν ἡ μέρα τῆς ἀλυσίδας προσευχῆς. Γιὰ εἴκοσι τέσσερις ὥρες ἡ Κατασκήνωση θὰ προσευχόταν. Τὸ ἓνα παιδί μετὰ τὸ ἄλλο θὰ πήγαινε στὸν ἱερὸ Ναό, γιὰ νὰ προσευχηθεῖ μόνο του, γιὰ ὅ,τι ἤθελε ἐκεῖνο.

Ἐντεκα τὸ πρωὶ ἦταν, ὅταν ὁ Γιάννης ἔμπαινε στὸν ἱερὸ Ναό. Δὲν εἶχε καμία ὀρεξη. -Μόνο γιὰ 5 λεπτά, μονολόγησε καὶ προσπέρασε χωρὶς νὰ προσκυνήσει τίς ἱερὲς Εἰκόνες. Προχώρησε μπροστά. Κάθισε στὶς καρέκλες δίπλα στὸ ἀναλόγιο, ἐκεῖ, ἀπέναντι ἀπὸ τὴν Εἰκόνα τοῦ Κυρίου. Σήκωσε λίγο τὸ βλέμμα του κι ἔμεινε νὰ κοιτᾷ...

Καὶ πέρασαν 5 λεπτά. Καὶ πέρασαν δέκα, εἴκοσι, τριάντα. Καὶ πέρασε μία ὥρα καὶ δύο! Τότε, ἔπειτα ἀπὸ δύο ὥρες ἀνοίξε ἡ πόρτα τοῦ Ναοῦ. Καὶ βγήκε ὁ Γιάννης. Κι ὅμως, αὐτὸς ποὺ ἔβγαινε δὲν ἔμοιαζε μὲ τὸν Γιάννη. Τὸ πρόσωπό του ἦταν ἀλλοιωμένο, ἡ ὄψη του εἰρηνικὴ, τὸ βλέμμα του γαλήνιο. Οἱ φίλοι του ἔτρεξαν κοντά του, ἐκεῖνος ὅμως δὲν εἶχε τώρα ὀρεξη γιὰ κουβέντες καὶ ἀστεῖα. Κατευθύνθηκε πρὸς τὸν ὁμαδάρχη του.

-Κύριε, μπορῶ νὰ πάω καὶ τὸ βράδυ, γιὰ προσευχή; Μόνο γιὰ 5 λεπτά.

-Ἐννοεῖται, Γιάννη, γιὰ ὅσο θές.

Τὸ ἴδιο βράδυ ὁ Γιάννης περνοῦσε καὶ πάλι τὴν πόρτα τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ. Θὰ ἔμενε ἐκεῖ γιὰ ἄλλες τρεῖς ὥρες, ποὺ θὰ ἄλλαζαν γιὰ πάντα τὴ ζωὴ του...

Ίστολόγιο (blog):
agiografikesmeletes.blogspot.gr

e-mail
eee@agiografia.org